

Oponentský posudek k diplomové práci
Kateřiny Böhmové
„Porovnání principů a institutů kanonického a českého trestního práva
procesního“

FPR ZČU v Plzni, Katedra právních dějin

Diplomantka se pokusila ve své práci o náročný úkol porovnání principů a institutů kanonického a českého procesního práva.

V rámci hodnocení práce z pohledu oponenta musím uvedenou práci vytknout především to, že vychází pouze z malého množství literatury, přičemž ani všechna základní literatura, obsažená v zadání práce, nebyla použita. Z toho důvodu diplomantka dochází často k závěrům zavádějícím a chybným. Již samo označení církve jakožto „societas perfecta“ (str. 10) by bylo nutné dále upřesnit a objasnit, vzhledem k tomu, že II. vatikánský koncil, jehož učení se výrazně promítlo i do CIC 1983, se od tohoto pojetí a definování církve značně vzdálil.

Když diplomantka podává výklad pojmu „kánon“ (str. 10), bylo by na místě poznamenat rovněž, že kánony byly rozhodnutími koncilů, a vedle toho existovaly rovněž dekretály, rozhodnutí papežů, jimiž bylo klasické kanonické právo ve velké míře tvořeno. V jediné autorčině větě shrnutý vývoj kanonického práva do roku 1917, že totiž „do roku 1917 existovalo kanonické právo jen ve formě různých právních sbírek ...“ (str. 13) je i v práci, která se zaměřuje především na právo platné, zcela nedostatečný. K objasnění těchto pojmů, pokud se je diplomantka rozhodla zmínit, bylo možné a vhodné užít obsáhlejších poznámek. Bylo třeba použít a odcitovat alespoň základní snadno dostupnou literaturu o II. vatikánském koncilu, dále k tématu formování vztahu mezi státem a církví např. úvodní kapitoly Buškovy Učebnice dějin práva církevního, atd.

Zbytečně opsaný seznam jednotlivých statí a hlav v textu práce na str. 14 – 17 sice práci prodloužil, měl však zároveň za následek, že na vlastní téma, kterému se diplomantka měla věnovat, jí zbylo příliš málo prostoru.

Nakolik se týká kanonického trestního procesního práva, nejsou vůbec uvedeny a objasněny jeho dvě hlavní zásady, rovněž samotný průběh kanonického procesu je popsán nepřesně, důležitá zásada „in dubio pro reo“ není vůbec uvedena. Nepřesná interpretace znění can. 1404 „Prima Sedes a nemine iudicatur“, což diplomantka překládá jako „papeže nemůže nikdo soudit“, by si zasluhovala rovněž důkladnějšího a přesnějšího výkladu nežli toho, který je v práci podáván.

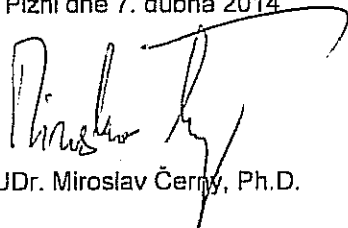
Samotný závěr, ke kterému diplomantka došla na zakončení své práce, kdy dvakrát užívá výraz „více méně“, ukazuje, že k předmětu, který měl být hlavní částí její práce, dostatečně nepronikla a proto i její závěry vyznívají značně nejistě.

Nakolik se týká seznamu použité literatury, pro diplomovou práci se mi jeví jako zcela nedostatečný a nadto ani samotný způsob citování použité literatury neodpovídá předepsané normě.

Kromě obsahové stránky větší pozornost měla být věnována rovněž pravopisu a kontrole správnosti psaní latinských pojmů. Kupříkladu jen na str. 10 jsou v textu dvě chyby v latinských výrazech, ke kterým při pozornějším opisování nebo provedení následné kontroly nemuselo dojít - „perfekta“ namísto „perfecta“, „prosessus“ namísto „processus“.

Domnívám se z výše uvedených důvodů, že předložená diplomová práce by měla být přepracována.

V Plzni dne 7. dubna 2014

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Miroslav Černý', with a long horizontal flourish extending to the right.

JUDr. Miroslav Černý, Ph.D.